

3. okt. 1842

FAKTA

Dato:

3. okt. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 70

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Generelle kommentarer:

Lundbye havde ikke medbragt sin dagbog på sin rejse til og ophold på Vedbygaard i perioden 23. august til 10. september 1842. Begivenhederne på denne rejse indførte han derfor senere i dagbogen under 30. september til 7. oktober. Nærværende notat omhandler dagene 8.-9. september 1842.

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit Liv, København 1967, s. 107-108;

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 118-119

TRANSSKRIFTION

3 Oct.

Jeg naaede Flinterup, og gik paa Veien derfra til Gyrstinge et langt Stykke gjennem Skov, det smukkeste jeg traf paa den Dag, thi Veien er ellers mellem Vedby og Ringsted meget bar. Jeg kom til Ringsted før Kl: 4, havde ikke siddet ned paa den hele Vei (omtr 3½ M) og ikke nydt andet end Frugt og den omtalte Slurk Mosevand. Efter at have hvilet og styrket mig lidt gik jeg hen i Kirken med Rosenfalk,¹ som jeg tilfældigviis traf paa. Kirken havde jeg ventet mig mere af; dog glædede det mig inderligt med egne Øine at see Stenene over Valdemarerne og deres Dronninger og Børn, skjøndt de ikke længer betegne Stederne, hvor de gamle Kongers Been hvile. "Hil Dig, Dagmar! – Tvi Dig Beengærd!" skal man endnu i vore Dage kunne høre en og anden Bonde sige, naar han træder hen for de 3 glatte Steen, der bære disse Dronningers og Valdemar Seiers Navne, eller have baaret; thi der er blot svage Spor tilbage af Indskrift. – Men Erik Menveds og hans Dronnings, Ingeborg, Monument er ganske prægtigt; der ligger nemlig en stor, deilig udarbejdet Messingplade over Kisten, med deres Billeder rigt indfattet af Forziringer. Hovederne ere ødelagte, Dronningens senere restaureret i Marmor, hvad der gjør en underlig Virkning ved Siden af Messinget. – Erik Plougpenning's Liig er indmuret i en Pille i Kirken; Kisten kan man faae Øie paa ved at udtage en løs Steen. – Der er ogsaa en Deel nyere Gravmæler, som ere ret prægtige, men ikke ret smukke. – Forøvrigt er Ringsted en ubetydelig, uanseelig By. Jeg forlod den Fredag Morgen, 9 Sept Kl: 7, gik et Stykke af den samme Vei, som jeg forrige Dag var kommet dertil, for at komme vesten om Haraldsted Sø.

¹ Billedhuggeren Carl Julius Rosenfalk (1815-1878).

30. 3 Oct.
 Jeg maade Flindtning, og gik paa Veien dofra til Gjorstinge et
 laangt Stykke gennem Skov, det smukkeste jeg traf paa den Dag, thi
 Veien er ellers mellem Vedby og Ringsted meget bar. Jeg kom til
 Ringsted for Kl. 4, havde ikke siddet ned paa den hele Veien (omtr 3 1/2 M)
 og ikke noget andet end Forsigt og den smukke Slæbte Musevand.
 Efter at have været og stirret mig lidt gik jeg hen i Kirken med
 Hosen på, som jeg tilfældigvis traf paa. Kirken havde jeg ventet
 mig mere af; jeg glædede sig indoverligt med egne Pine at see
 Stene over Valdemarierne og deres Dronninger og Børn, skjøndt
 de ikke længe kateque ~~Stolte~~ Steenene, naar de gamle Kon-
 gens Been hvile. "Hil Dig, Dagmar! - Hi Dig, Beengard!" skal
 man endnu i vore Dage kunne høre en og anden Ronda sige,
 naar han træder hen for de 3 glatte Steen, der bære disse Dronninger
 og Valdemars Sønns Navne, eller have baaret; thi der er blot svage
 Spor tilbage af Indskrift. - Men Erik Menes og hans Dronning,
 Tugtheborgs Monument er ganske prægtigt; der ligger nemlig en
 stor, delig indarbejdet Messingplade over Kirsten, med dens Billeder
 rigt indfattet af Forsjninger. Pladerne ere søslagne, Dronningens
 senere resten er i Marmor, paa den opfor en underlig Virkning
 ved Siden af Messinget. - Erik Plangrennings Lige er indmuret
 i en Pille i Kirken; Kirsten kan man see Pile paa ved at indtage
 en Løi Steen. - Der er ogsaa en Deel yngre Gravmæler, som
 ere ret prægtige, men ikke ret smukke. - Forskrift er Ring-
 sted en ike sigelig, uanselig Bij. Jeg forled den Fredag Morgen,
 9 Sept Kl. 7, gik et Stykke af den samme Veien, som jeg forrige Dag
 var kommet dertil, for at komme vesten om Blarudsted Jo.

4 Oct.

Da jeg har Leent LNV's Portræt af Louise med jeg dog gjore et Forsøg paa
 haad det samme neppes vil lykkes: at copiere det. Jeg maatte faae no-
 gen Ligred deri, det vilde dog indoverligt glæde mig. -